

Mas Kahwin di India

Perempuan Membayar Kepada Lelaki

Telah menjadi adat yang turun-temurun di India

bahawa bapa anak gadis yang akan dijodohkan akan

membayar mas kahwin kepada bakal pengantin lelaki sebanyak

mana yang dikehendakinya.

Oleh itu lazimnya seorang yang berjawatan, yang

mendapat gaji 15 pound sebulan misalnya, akan membayar

mas kahwin kepada pengantin lelaki untuk anak gadisnya

adakalanya sebanyak 500 pound. Ia juga diwajibkan

menyediakan hadiah-hadiah kepada pengantin lelaki. Setengah daripada

hadiah-hadiah itu ditentukan oleh pengantin lelaki sendiri.

Adalah menjadi perkara yang sangat memalukan kiranya

si bapa (bapa pengantin perempuan) tidak dapat membayar

mas kahwin anak perempuannya. Oleh itu kerap kali banyak

di antara bapa-bapa yang bergaji kecil atau yang mempunyai

hasil pendapatan yang kecil akan terdorong membunuh

diri kerana hendak mengelak daripada menanggung malu dan

daripada memandang muka kaum keluarga dan jiran tetangga.

Anak-anak gadis banyak pula yang telah membunuh diri

kerana ibu bapa mereka tidak dapat menyediakan

mas kahwin yang dikehendaki itu. Dalam wilayah

Gujerat, misalnya, kira-kira 150 orang anak gadis

telah membunuh diri pada tiap-tiap tahun kerana masalah

mas kahwin itu.

Kerajaan Bertindak

Akhirnya kerajaan India bertindak membuat undang-undang

membatalkan adat itu yang telah berlanjutan diamalkan di India

berkurun-kurun lamanya. Barang siapa membayar atau menerima

mas kahwin yang seperti itu akan dikenakan enam bulan

penjara dan denda sebanyak kira-kira 400 pound.

Undang-undang ini telah dialu-alukan oleh rakyat, tetapi banyak

pula di antara bapa-bapa tidak berpuas hati, kerana mereka

telah selesai mengahwinkan anak-anak perempuan mereka dan

telah membayar mas kahwin kepada pengantin-pengantin lelaki yang berjumlah

beribu-ribu pound. Dan sekarang mereka sedang bersedia

hendak mengahwinkan anak-anak lelaki mereka dan berharap

hendak mendapat bayaran mas kahwin dari pihak pengantin

perempuan yang dapat menggantikan apa yang mereka belanjakan

ketika mereka mengahwinkan anak-anak perempuan dahulu.

Tetapi banyak pula yang masih percaya bahawa

mereka dapat mengelakkan undang-undang dengan cara gelap. Dan

ada pula yang mengulas dengan berkata: “Soal membayar

mas kahwin (pihak perempuan kepada pihak lelaki)

bukanlah seperti soal menghisap rokok. Tuan boleh

melarang dengan undang-undang akan sesiapa daripada menghisap

rokok di dalam bas misalnya, tetapi soal mas kahwin

adalah suatu perkara yang lain halnya.”

Kerajaan India sedia mengetahui akan hakikat ini

tetapi ia berharap undang-undang itu dapat menghapuskan

adat itu sedikit demi sedikit.

